

тійскый имъ Сьборъ още си останяль безъ важны сѣтницы; нито Гърци-ти, нито Русси-ти искали да припознають власть-тѣх на папѣ-тѣх. Види ся, че слѣдъ толкози несполуки трябаше да ги оставятъ вече на мира; нѣ Римскый дворъ ся не уморявалъ да прслѣдва пакъ своѣ-тѣх цѣль. Раздѣляніе-то на Русскѣ-тѣх митрополѣх му зададо новы пакъ надѣжды, и повече отъ другъ пѣть, зашто-то сега ималъ Іезуиты-ты за искренны помощници. Владѣтели на Сигизмундовѣ-тѣх съвѣсть, господари въ сеимы-ты и сената, управители на сичкѣ-тѣх политикѣх въ Полшѣ, сѣ ся ползували отъ сичкы-ты голѣмы срѣдства, за да могатъ да ги уловятъ. И за да ги убѣдятъ по-лесно да ся обжрѣють, отворили училища за възпитаніе-то на младежи-ты имъ въ Виленѣ, Полоцкѣ, на Волынѣ, и разнесли по сичко-то Литовско княжество доста много книги въ полшѣ на папство-то и оборваніе на православіе-то. А още повече имъ помогналы въ това слѣдующы-ты случайны обстоятелства.

Цариградскый патриархъ Іеремія миняль прѣзъ Москвѣ, и свалиль Киевскыя митрополитъ Онисифора отъ сѣдалище-то му, зашто-то прѣди покаянство-то си водиль двѣ жены, а още заповѣдалъ да ся събере и сѣдилище, та да ся придирають и пристѣпленія-та на Луцкыя епископъ, Кирилла Терлецкаго, кой-то за да ся избави отъ тоя застрашителенъ сѣдъ, рѣшилъ ся да ся вдаде нѣсамо самъ, ами да прѣдаде и сичкѣ-тѣх Югозападнѣ Русскѣ чер-

---

На 1240 годинѣ, Шведскый краль, по настояваніе-то пакъ на папѣ-тѣх, си пратиль войскы-ты заедно съ нѣколко епископы, за да покатоличятъ Руссы-ты. Нѣ благ. Александръ, тогавашный Новгородскы князь излѣзъль на срѣщѣх му съ малкѣ-тѣх си дружинѣх и съ твърдѣх надѣждѣх Богу ги разбилъ въ славнѣ-тѣх битвѣх на Невѣх. Тогава папа-та си пратиль легаты-ты при Александра, да но го убѣдятъ да познае, кое е право-то и по-добро-то. Нѣ той имъ отговориль, че Русси-ти добрѣ познавать исторіѣх-тѣх на вѣрѣх-тѣх и черковѣх-тѣх, та нѣмали нуждѣх отъ новы учители.

На 1247 годинѣ, и Магнусъ, Шведскый чякъ краль, ся навѣль да обьрне Россіѣх камъ папѣх-тѣх, та отишьль ся голѣмѣх войскѣх до прѣдѣлы-ты на Новгородъ, па поискаль отъ Новгородци-ты, да му пратятъ учены хора, за да ся припирають за вѣрѣх-тѣх, и тогава да приемѣть латинскѣх-тѣх, когато ся докаже, че е по-добро отъ Православнѣх-тѣх. Новгородскый Архиепископъ Василий му отговориль: „Ные смы приѣли вѣрѣх-тѣх си отъ Гърци-ты, убѣдени смы въ нейнѣх-тѣх истинѣх, и затова да влизамы въ припири зарадъ неж не шемъ; нѣ ако краль-тѣх иска непрѣмьнно да стане това, нѣка си прати посланници-ты до Патриарха.“ Магнусъ тогава ги удариль, нѣ тѣ го разбили.

Въ XVI-ый вѣкъ, Иванъ Грозный, уморенъ отъ войнѣх-тѣх съ Баторіѣ. и желашецъ вече да ся примирять, обьрнѣль ся камъ-то папѣх-тѣх, за да го помоли, да влѣзе по-между имъ да ги примири. Той пратиль легаты и въ Полшѣ, и въ Россіѣх, — та па най-хитрыя отъ Іезуиты-ты, Поссевина. Иванъ го приѣль много ласкаво и му благодариль за посрѣдничество-то до Баторіѣ, обѣщаль му ся още, да покровителствува сичкы-ты латинскы Священници въ земѣх-тѣх си; нѣ му отблъснѣль исканія-та за сближаваніе-то на Русскѣх-тѣх черковѣх съ папѣх-тѣх.